

MY SE ZLOBÍME PRO KOLABORACI - LICHTENSTEINI SE ZLOBÍ NA DEKRETY

- editor007 | 26. června 2024

LICHTENŠTEJNSKO / ČESKO: Po 75 letech od konce II. světové války se Lichtenštejsko oficiálně opět domáhá majetků v České republice. Majetků zabavených podle Pařížské reparační smlouvy a podle dekretů presidenta republiky a Národního shromáždění, nesprávně nazývaných "Benešovy dekretů". Nesprávně, protože je ratihovalo Národní shromáždění Československé republiky.

Vládnoucí rod Lichteinstenů tvrdí, že byli za I. ČSR při sčítání obyvatelstva r.1930 zapsáni nesprávně bez "vlastní vůle". Jejich tvrzení je historicky právně vzato liché. Sčítací komisař nesměl učinit jiný zápis bez manifestního souhlasu zapsaného, a bylo irelevantní, kde zapsaný v době fyzického zápisu byl. Pokud by sčítací komisař zapsal národnost proti vůli sčítaného, bylo dosti možností opravy nebo i soudního stíhání za zneužití pravomoci veřejného činitele apod. Nikdy se tak nestalo (tento případ obrany není u nás ojedinělý, takto se brání dodnes například i zástupci rodu Salm-Reifferscheidt).

Ovšem je tu i jiný důkaz. Přímý důkaz kolaborace příslušníka rodu Liechtensteinů s vysokým představitelem zločinného III.reichu, dokonce s potomním válečným zločincem souzeným na Norimberském soudu. Je to podpis prince Hanse Liechtensteina v návštěvní knize reichsprotektora Konstantina von Neuratha. Je datován 26. května roku 1940, a je publikován jako faksimile v knize docenta Josefa Bendy, Restituce majetku bývalých šlechtických rodů po roce 1989, Tuláček II. vydání Praha 2013 (I. vyd.Praha 2010), str. 790.

Příslušníci rodu tvrdí, že nikdy nebyli Němci a s Německem nekolaborovali. Citovaný dokument návštěvní knihy říšského protektora, pána nad životem a smrtí obyvatel okupovaného protektorátu Böhmen und Mahren, založeného výnosem Hitlera, dokazuje pravý opak.

Proč? Protože žádný šlechtic, jakož i prostý občan jakéhokoli původu, loajální k antifašistickému hnutí nebo straně antifašismu (v té době např. bojujícímu království Velké Británie a severního Irsku),nebo jakýkoli příslušník okupované země, odpírající hitlerismu, neměl vůbec co pohledávat u vysokého představitele okupační mocnosti III. říše.

Podpis prince Hanse z Liechtensteinu dokazuje jednoznačně kolaboraci s nepřitelem, v tomto případě s nejvyšším zástupcem III. reichu v protektorátu. Jakékoli jednání s okupantem, s nepřitelem státu, který rozvrátil a zničil demokratickou podstatu státu, bylo vyloučeno. Správný postoj šlechtice nebo občana antifašisty by maximálně mohl zahrnout prohlášení se za Hitlerova nebo v jeho zastoupení Neurathova vězně, jako tomu bylo v případě západní šlechty v Belgii a jinde, což se zde nestalo.

Takže jestliže se příslušníci rodu Lichteinstenů - jak to prezentuje například MF Dnes - "zlobí na dekrety", my odbojáři a legionáři se jako zastánci dekretálního práva a Pařížské reparační dohody, zlobíme na Lichtensteiny, že se domáhají majetků, které jim pro kolaboraci nepřísluší.

Pařížská reparační dohoda, které je ČSR a její nástupník ČR signatářem, praví mimo jiné - žádný německý konfiskovaný majetek se nesmí dostat zpět do německých rukou. Tento požadavek se týká i německých kolaborantů, tak jako to stanoví presidentské dekrety č. 5, 12, ústavní dekret 33, dekrety č.100, a 108.

Pokud příslušník rodu kolaboroval s hitlerovským Německem, a projevil to svým projevem osobní vůle - např. podpisem u hitlerovského zmocněnce - nároky na restituce mu nepřísluší. Totéž platí pro všechny příslušníky těch rodů, kteří se dali k nacistům III.říše nebo podepsali přihlášky k říšskému občanství podle norimberských rasových zákonů, aniž by byl prokázán exaktně nátlak apod.

Tudíž, jestliže památkové úřady republiky odmítají nároky Lichtensteinů na majetky zabavené po roce 1945, činí podle práva republiky spravedlivě. Jen by se to politici kolaboranti neměli snažit prorážet.

AUTOR: PhDr. Jiří Jaroš Nickelli

ZDROJ: ČNL